

1. KINIENIE (10) sb n

kinienie (7), **kiwnienie** (3); kinienie *BibRadz*, *Mącz* (4), *SkarŻyw*; kiwnienie *BielKron*; kinienie : kiwnienie *BielSpr* (1 : 2).

Pierwsze e jasne, końcowe z tekstów nie oznaczających e oraz -é.

sg N kinieni(e) (1). ◇ A kinieni(e) (6). ◇ I kinieni(e)m (2). ◇ L kinieniu (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde bez cytatu.

Ruszenie czymś w obie strony, zwłaszcza w linii pionowej; tu: jako znak umowny lub porozumiewawczy, zwykle wyrażający rozkaz; nutus Mącz, Cn; momen, numen, significatio Cn (10) : Nutus, Kinienie/ Danie znać/ przizwolenie/ też śchilenie albo pochilenie Mącz 255a; áni w słowie/ áni w kinieniu/ áni w znaku/ áni w żadnym pośtępku/ nikt po nim nigdy nic niewłydlwego poznać niemogł. SkarŻyw 459.

I sg w funkcji okolicznika sposobu: »kinieniem« (2): Nutu quid velit indicat, Kinieniem dał znać czego potrzebował. Mącz 255a. Cf Wyrażenie.

Wyrażenie:»jednym kinieniem« (1): ktory może [...] wżytek świat iednym kinieniem [uno nuto Vulg] wniwecz obroćć BibRadz 2.Mach 8/18.

Wyrażenie przyimkowe: »na kinienie« (6):

~ na kinienie czyje [w tym: G sb i pron (2). ai poss (2)] (4): kthorą od niego Fridrych Woiewodá wźiał/ ále ná kiwnienie Cefárskie/ zálię ią wroćił. BielKron 208v. Cf Wyrażenie.

Wyrażenie: »na jedno kinienie« [w tym: czyje (3), czego (2), czym (1)] (5): Devotus vobis animus, Ku wżelakiey posłudze ná yedno pálcá kinienie gotowiuchny. Mącz 508a, 255a; iż choćia ich vffy przełomią/ gdy w nie prędko vderzy / wnet sie z nowu śprawią ná iedno kiwnienie biczem albo kołpakiem śprawce śtárszego BielSpr 8v; gdzie ćwiczone Rycerstwo prędko Ordynek inszy mogą wczynić ná iedno kiwnienie Hetmáńskie BielSpr 10, 67v. ~

Synonimy: pochylene, schylene.

Cf 1. KINĄĆ